

Campus Obert

**CUESTIONES DE
ACTUALIDAD
DESDE LA
ÓPTICA DE
EXPERTOS
UNIVERSITARIOS**

COORDINACIÓ

**Sebastià Serra i
Busquets**

**Antoni Vives
Reus**

**Rafel Puigserver
Pou (CEDOC-UIB)**

► TEMA

Lluites futbolístiques

Cent anys després que el club mallorquí pogués arribar a la primera competició futbolística de l'Estat, l'actual equip lluita per mantenir-se a la segona divisió de la lliga espanyola i continuar sent l'equip de futbol de referència a Mallorca

L'arribada fallida a l'elit del RCD Mallorca el 1917

♦ Manuel García Gargallo *

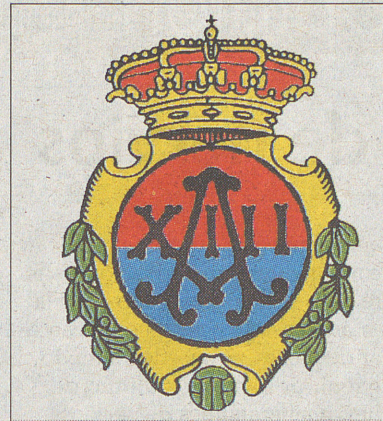

Engüany es compliran cent anys de la frustrada primera participació a un campionat oficial de l'actual RCD

Mallorca, llavors denominat Reial Societat Alfons XIII FC. El club barral va tenir a tocar la possibilitat de participar a la màxima categoria del Campionat de Catalunya la temporada 1917-18, la qual cosa li

hagués donat l'oportunitat de competir davant els millors equips del campionat més potent de l'Estat: FC Barcelona, RCD Espanyol, FC Espanya i FC Internacional de Barcelona, CE Sabadell i Athletic FC de Sabadell. Recordem que la Lliga espanyola no nasqué fins 1929 i el protagonisme el tenien la Copa i els campionats regionals.

L'Alfons XIII FC, després d'un any de vida, s'havia proclamat campió de Mallorca en un campionat molt modest, no oficial, jugat contra La Veda i els filials respec-

tius. Gràcies a aquest fet va guanyar-se el dret a disputar el campionat de Segona categoria del Campionat de Catalunya amb els campions dels tres grups que la formaven al Principat. Contra tot pronòstic, el 7 d'octubre de 1917, a Sabadell, va imposar-se al CE Júpiter de Barcelona en semifinals (3-2); i el 14 d'octubre, en el camp del FC Barcelona, va guanyar la fi-

nal contra l'Ateneu Palafrugellenc (3-1). Així es proclamà campió de la Segona categoria de Catalunya, el seu primer títol oficial.

En qualitat de campió, l'Alfons XIII FC va guanyar-se el dret a disputar la promoció d'ascens a Primera Categoria enfront el FC Internacional de Barcelona. Només amb un any de vida, el club es trobava a un partit de situar-se entre els millors equips del moment; però va renunciar-hi, donades les dificultats econòmiques que suposaria la disputa d'una competició, amb sis desplaçaments a la península, cada quinze dies. Era una aposta massa arriscada per a una entitat nova i de futur encara incert, que hagués suposat el seu ingrés fulgurant a la primera línia del panorama futbolístic de l'Estat. El fet insular en tengué la culpa.

* Doctor en Història contemporània (UB).

► TEMA

Balanç de la política exterior

Des de l'àrea d'història contemporània i la Facultat de Filosofia i Lletres de la UIB organitzen en el dia d'avui una jornada simpòsium, sobre la nova política exterior que se va posar en marxa amb l'arribada de la democràcia a Espanya

Quaranta anys de política exterior espanyola

♦ Miquel J. Deyà Bauzá *

Engüany es compleixen quaranta anys de les primeres eleccions democràtiques. Un fet que suposà, també, nove-

tats en política exterior. Així, una de les primeres decisions del nou govern fou adherir-se al conveni internacional de no proliferació d'armes nuclears. El restabliment de les

relacions diplomàtiques amb Mèxic i la URSS fou un dels primers temes a tractar, però també la reformulació de les relacions amb antics territoris espanyols (Marroc, Guinea). El reconeixement d'Israel suposà una passa important, atès que el Govern del General Franco s'adherí a la postura de Pau VI de no reconeixement fins aconseguir un status especial pels Sants Llocs.

En un segon moment el temes centrals foren l'entrada d'Espanya a la OTAN, amb un referèndum on

el PSOE demanà el sí i AP l'abstenció, i les negociacions per ingressar a la Comunitat Econòmica Euro-

pea. Estratègies de projecció exterior com els Jocs Olímpics de Barcelona o l'Exposició Universal del 1992 feren paleses la capacitat organitzativa i la vitalitat d'una societat ben dinàmica.

Posteriorment el disseny d'una política exterior comuna d'Europa i intervencions molt properes com a l'antiga Iugoslàvia han estat protagonistes. En els darrers anys un tret important ha estat la dualitat formada per les accions militars a l'exterior (Bòsnia, Iraq, Afganistan, Líban, República Centro Africana) i el fet de que diverses ONG's ens

han demostrat que la política exterior no és monopoli de organismes oficials. Les tendències aïllacionistes que es detecten a alguns països obligaran a una resposta de les altres potències occidentals entre elles Espanya.

Per analitzar aquests aspectes avui dimarts a l'edifici Ramon Llull del Campus, l'àrea d'Història Contemporània amb el recolzament del Deganat de la Facultat de Lletres organit-

zen unes jornades des de les 9:30 fins a les 19.

* Professor d'Història Moderna i degà a la Facultat de Filosofia i Lletres de la UIB.

► TEMA

Periodisme i política

Aquest cicle de conferències s'inicia el proper dilluns 22 de maig a les 19.30 hores a la sala d'actes de sa Riera i és una activitat gratuïta i oberta a tothom

La comunicació en el temps present

♦ Rafel Puigserver Pou *

El paper dels mitjans de comunicació és objecte de debat entre els professionals que s'hi dediquen. També ho són els

seus efectes dins la política i la societat. No obstant això, una part de la ciutadana no és conscient del paper dels mitjans per manca d'una adequada alfabetització mediàtica.

Per contribuir a aquesta alfabetit-

zació i al debat sobre els mitjans, el Servei d'Activitats Culturals i el Grup d'Estudis de la Cultura, la Societat, la Comunicació i el Pensament Contemporani de l'Institut de Recerca i Innovació Educativa (IRIE), organitzen un cicle de conferències amb el títol La Comunicació en el temps present. El proper dilluns tindrà lloc la primera conferència sobre *Periodisme samurai*. Les claus per a ser un bon periodista polític, a càrrec de David Miró, subdirector del diari Ara i professor a la Universitat Pompeu Fabra (UPF).

Cal tenir present que Miró és l'autor de l'obra *Periodisme samurai*, publicada per l'Editorial UOC.

Des de l'organització es vol proposar però també atendre propostes sobre les novetats i sobre temes interessants dins el món de la comunicació. La nostra universitat no pot quedar fora del debat crític sobre el paper que juguen els mitjans en la formació d'una opinió pública ben informada.

Hem de tenir en compte que a les Illes Balears s'han dut a terme tres màsters sobre comunicació: dos com a títols propis de la UIB i un títol oficial conjuntament CESAG-UIB. Fruit de tots ells, s'han posat en marxa diferents recerques sobre

premsa escrita i altres mitjans audiovisuals sobretot dins el marc del doctorat en Història.

Seria bo que des de la Universitat es pogués tornar a posar en marxa un màster oficial en periodisme i comunicació audiovisual. Tampoc ens podem oblidar de l'existència d'un patrimoni periodístic, i donar un nou impuls al projecte de la UIB que, sobre la protecció i projecció d'aquest patrimoni, es dur a terme des

del 2012.

* Doctor en Humanitats i Ciències Socials i Màster en Comunicació: els reptes dels mitjans de comunicació en el segle XXI (CESAG-UIB).

